

jeg kan altsaa kun modtage det fra ham som en Meddelelse om, at han paa de Punkter, han har nævnt, tager Afstand fra Forslagsstillerne. Jeg gentager, jeg skulde mindes meget fejl i alt Fald, dersom jeg før i Dag har faaet Meddelelse om denne Afstandtagen. Men med Hensyn til de Punkter, paa hvilke han tog Afstand, nemlig med Hensyn til Ekspropriationsbestemmelser — det ene — og Bemyndigelsen — det andet — maa jeg dog søje et Par Bemærkninger til. Hvad angaar Punktet om Anvendelsen af Forordningen af 1845 som Regel for Ekspropriation, da staar det jo i Lovforslaget § 4, og det ærede Medlem staar jo som Medforslagsstiller herpaa, saa det havde jo været naturligt, om det ærede Medlem straks, da han saa sit Navn som Medforslagsstiller paa Lovforslaget, havde gjort Indsigelse derimod. Det er ikke mig bekendt, at det ærede Medlem har gjort det — allen Fald maa jeg da ikke have lagt Mærke dertil. Det er med Hensyn til det ene Punkt. Jeg skal ikke komme ind paa Realiteten nu, Spørgsmaalet om Anvendelsen af de to Love; det er vist tilstrækkeligt debatteret, ærede Medlemmer kende Betydningen deraf. Men med Hensyn til Bemyndigelsen vil jeg dog endnu sige et Par Ord om Forstaaelsen af Lovforslagets Udtryk, naar det hedder, at Regeringen bemyndiges til at foretage disse Jærnbaneanlæg. Ogsaa her forudsætter jeg, at det ærede Medlem har været fraværende, medens Forslagsstillerne have forhandlet. (Dalsgaard: Landsfraværende!) Jeg forudsætter ogsaa legemsfraværende; men har han været dette, maa jeg ikke desto mindre paa de øvrige Medforslagsstilleres Begne udtale dette igen, at de have haft den Forstaaelse af dette Lovforslag, som jeg har gjort gældende, og som egentlig ikke er bleven modsagt fra den højtærede Ministers Side, og jeg tror fornødtvis heller ikke, at Opfattelsen kan være nogen anden. Jeg skal nemlig bede ærede Medlemmer erindre, hvad det er, dette Forslag her gaar ud paa. Det er jo ikke andet end det, at man har forenet en Række foreliggende Lovforslag om Jærnbaneanlæg til eet Lovforslag og dertil knyttet for øvrigt en Del Endringer, som foreligge her til Afstemning. Naar man har forenet alle disse Lovforslag i eet Lovforslag, ville ærede Medlemmer straks se, at havde man beholdt samtlige disse Jærnbaneanforslag hver paa sit Lovforslag, hvorledes vilde saa Forholdet have stillet sig med Hensyn til Opfattelsen af Bemyndigelsen? Ja, naturligvis saaledes, at det Lovforslag, som Ministeren havde accepteret, var blevet til Lov, og dermed var Be-

myndigelsen gaaet over til at blive en Forpligtelse; idet Ministeren havde accepteret det ved at modtage Loven og underskrive den. Men de Jærnbaneanforslag, som Ministeren ikke vilde give sin Tilslutning, hvad vare de blevne til? De vare ikke blevne til Lov, de vare ikke blevne udførte. Naar jeg nu erindrer Dem derom, er det nødvendigt, at naar man forener en Række af saadanne Jærnbaneanforslag paa en Lov, kan det ikke i Realiteten forandre det Forhold, at de Jærnbaneanforslag, som Ministeren giver sin Tilslutning, og som vi kunne blive enige med det andet Ting om at gennemføre, blive at opfatte som ved Lov bestemte Baneanlæg, hvorimod vi, ved at knytte disse Jærnbaneanforslag, hvorom endelig Enighed endnu ikke er opnaaet, til de andre, derved ikke have opnaaet at tvinge dem igennem som en for Regeringen forpligtende Bestemmelse, men vi have naaet et Skridt videre end det, at lade Lovforslaget strande paa Ministerens Modstand, saaledes at der slet ikke kom noget ud deraf. Vi have opnaaet dette, at disse Baner blive lagte i Ministerens Haand i Form af en Bemyndigelse. De ere altsaa holdte ved lige, saaledes at der er blevet givet en Kuldmagt fra Lovgivningsmagten til, at disse Baner kunne udføres, forsaavidt de paagældende Egne blive enige med Ministeren derom. Jeg tror ogsaa, at i den Henseende ville ærede Medlemmer erkende, naar de ville tænke ganske rolig den Tanke igennem, at der for disse Banens Bedkommende, som jeg vil kalde de om-disputerede, er naaet et virkeligt Fremskridt, i Stedet for at lade de enkelte Love strande paa Modstand enten fra Ministerens eller fra Landstingets Side. Jeg skal indskrænke mig hertil og anbefaler altsaa de Forslag, som jeg har taget Ordet for; jeg skal søje til, at jeg for øvrigt slutter mig til de ærede Ordførere for de tvende andre Jærnbaneanforslag.

Judenrigsministeren (Fingerslev):

Jeg vil gøre en kort Bemærkning til den ærede Ordfører for Forslagsstillerne. Maa ske det viser sig, at vi ere enige i Opfattelsen — men jeg tror, det er rigtigt at fremhæve det. Den ærede Ordfører mente, at paa dette Lovforslag, havde man forenet i eet Lovforslag forskellige Baneanlæg, der forelaa her i Tinget paa særlige Love. Det er rigtigt. Jeg tog det Forbehold, at nogle af disse Forslag havde jeg anbefalet til Fremme og Bedtagelse, andre ikke. Det var næsten rigtigt ved 1ste Behandling; nu er det ikke rigtigt mere. Nu er der indkommet Endringsforslag og vil komme en Række af